

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L.B.N.**, IČO: X. proti žalovanej: **A., R.**, zastúpenej advokátom JUDr. J., Z., **o zaplatenie 65 000,-- Sk**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II, pod sp.zn. 25Cb 95/95, na dovolanie žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. februára 2008, č.k. 3 Cob 12/2008-115, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. februára 2008, č.k. 3 Cob 12/2008-115 sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 9. októbra 2007 č.k. 25 Cb/95/95-108 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 65 000,-- Sk a 39 589,50,-- Sk náhrady trov konania. Súčasne uložil žalovanej povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 4 993,-- Sk.

Rozhodol tak s odôvodnením, že uplatnené právo žalobcu vyvolené odstúpením od zmluvy podľa § 351 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka je skutkovo i právne opodstatnené. Medzi účastníkmi konania bola uzavretá mandátna zmluva v nepísanej forme, na základe ktorej mala žalovaná zabezpečiť pre žalobcu rekreáciu jeho zamestnancov v Taliansku. Za tým účelom žalovaná prevzala sumu 65 000,-- Sk. Keďže k naplneniu predmetu zmluvy nedošlo, žalobca od nej odstúpil a žalovanú požiadal o vrátenie poskytnutej zálohy. Túto skutočnosť mal súd preukázanú výpoveďou svedkyne V. a majiteľom kempingu p. P.. Bolo ním potvrdené, že žalobca rekreáciu svojich zamestnancov zabezpečoval sám, pričom žalovaná sa na tom nijako nepodieľala a neprevzal od nej ani žiadnu zálohu na zabezpečenie uvedenej rekreácie. Nakoľko žalobca pred odstúpením od zmluvy poskytol žalovanej peňažné plnenie a od zmluvy platne odstúpil, žalovaná je povinná

toto plnenie vrátiť. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Trovy štátu predstavuje odmena za tlmočnický výkon.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie. Namietala, že súd prvého stupňa prebral tvrdenia žalobcu a neriadil sa pokynmi Mestského súdu v Bratislave zo 17. septembra 1996, č.k. 20 Cob 251/96-40, ktorý preskúmal prvé rozhodnutie súdu prvého stupňa, Obvodného súdu Bratislava 2 zo 4. mája 1995, č.k. 25 Cb 95/95-15. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) rozhodnutím z 29. februára 2008 č.k. 3 Cob 12/2008 odmietol odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané. Žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že rozsudok žalovanej bol doručený náhradným spôsobom v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. uložením na pošte dňa 14. decembra 2007. Potom posledným dňom na podanie v zákonom stanovenej odvolacej pätnásťdňovej lehote bol 2. január 2008. Odvolanie podané žalovanou osobne na súde prvého stupňa dňa 9. januára 2008 bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalovaná dovolanie. Dovolanie odôvodnila poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. s tým, že postupom odvolacieho súdu sa jej ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Namietala, že odvolací súd nesprávne aplikoval na doručenie rozhodnutia súdu prvého stupňa § 47 ods. 2 O.s.p., ktoré platí len pre doručovanie fyzickým osobám a nie fyzickým osobám - podnikateľom. Pre tieto osoby platí fikcia doručenia podľa § 48 ods. 3 O.s.p. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ sa písomnosť podarí doručiť adresátovi, pričom je jedno akým spôsobom, je doručená dňom prevzatia danej písomnosti jej adresátom. Nakoľko sa v danom prípade písomnosť nevrátila ako nedoručená, nebolo možné postupovať spôsobom, ktorým sa na tento konkrétny prípad aplikovala fikcia doručenia a už vôbec nie fikcia doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. Žalovaná prevzala rozsudok súdu prvého stupňa 29. decembra 2007, a preto lehota na podanie odvolania voči tomuto rozsudku začala plynúť dňom 30. decembra 2007 a skončila dňa 14. januára 2008. Odvolanie bolo žalovanou podané v zákonnej 15-dňovej lehote, a preto odmietnutie tohto odvolania odvolacím súdom z dôvodu oneskoreného podania, neobstojí. Žiadal, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania v zmysle § 243a ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolaniu je potrebné vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 239 O.s.p.

Žalobca poukázal na prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Uvedené ustanovenie ochraňuje práva účastníka, ak súd nerešpektuje jeho procesné práva a vynesie rozhodnutie.

Postup pri doručovaní písomností určených fyzickej osobe, ktorá má oprávnenia na podnikanie, upravuje len ustanovenie § 48 ods. 3 O.s.p.

Ak nie je možné doručiť písomnosť fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom na adresu jej miesta podnikania, uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, o tom nedozvie (§ 48 ods. 3 O.s.p. v znení platnom v čase doručovania rozhodnutia okresného súdu).

Podľa obsahu spisu (č.l. 77 spisu) žalovaná je podnikateľkou zapísanou v zozname podnikateľských subjektov, vedených Ministerstvom vnútra SR, so živnostenským oprávnením č. X.

V prejednávanej veci rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 9. októbra 2007 bol doručovaný žalovanej poštou ako doporučene podaná zásielka určená do vlastných rúk adresáta, zrejme do miesta jej bydliska. Podľa návratky poštový doručovateľ 10. decembra 2007 neúspešne doručoval zásielku adresátke s výzvou o opakovanom doručení. Po prvom bezúspešnom pokuse sa pokúsil o opakované doručenie zásielky dňa 11. decembra 2007. Aj opakované doručenie bolo bezúspešné a zásielka bola uložená na pošte. Zásielka sa však odosielateľovi, Okresnému súdu Bratislava II nevrátila, pretože 29. decembra 2007 bola adresátkou prevzatá. Odosielateľovi, Okresnému súdu Bratislava II bola doručená 2. januára 2008 len návratka ako dôkaz o prevzatí zásielky adresátkou.

Dovolací súd sa stotožnil s názorom dovolateľky, že pre postup podľa § 48 ods. 3 O.s.p. neboli splnené podmienky. Doporučene podaná zásielka sa nevrátila naspäť odosielateľovi.

Žalovaná predmetnú zásielku prevzala 29. decembra 2007. Preto pätnásťdňová lehota na podanie odvolania v zmysle § 204 O.s.p. začala plynúť od prevzatia zásielky príjemcom, t.j. od 30. decembra 2007 a skončila 13. januára 2008. Žalovaná podala odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktoré došlo 9. januára 2008, teda zjavne pred uplynutím odvolacej lehoty.

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením pochybil, keď odvolanie žalovanej odmietol ako oneskorene podané. Týmto postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom, ktorá vada je dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Z uvedeného dôvodu dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 a ods. 4 O.s.p zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. marca 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.